

عنوان مقاله:

اثر بخشی درمان تعامل والد-کودک بر کاهش نشانه های اختلال اضطراب جدایی

محل انتشار:

فصلنامه روانشناسی بالینی، دوره 2، شماره 2 (سال: 1389)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

مرضیه عباسی

حمید طاهر نشاط دوست - دانشگاه اصفهان

حمیدرضا آقامحمدیان شعریاف

خلاصه مقاله:

مقدمه: اختلال اضطراب جدایی، اضطرابی افراطی و نامتناسب از لحاظ رشدی درباره جدایی فرد از خانه یا از افرادی که به آنها دلبستگی دارد، است. درمان تعامل والد-کودک، یک رویکرد درمانی است که تکنیک های رفتاری و سنتی را در درمان مشکلات رفتاری کودکان یکپارچه می کند. هدف این پژوهش بررسی تاثیر درمان تعامل والد-کودک روی مادران بر میزان کاهش علائم اضطراب جدایی در کودکان بوده است. روش: این طرح پژوهشی به صورت نیمه تجربی و از نوع پیش آزمون-پس آزمون با یک گروه مقایسه، انجام شد. نمونه گیری به شیوه نمونه گیری در دسترس صورت گرفت، چرا که افراد انتخاب شده فقط از داخل مهد کودک ها انتخاب شدند. در این روش ابتدا ۳ منطقه (مناطق ۱، ۲ و ۶) به طور تصادفی از میان مناطق ۱۲ گانه شهر مشهد انتخاب شده و از این مناطق انتخابی، ۱۱ مهد کودک به صورت تصادفی انتخاب شدند. تعداد افراد شناسایی شده دارای ملاک های اضطراب جدایی طبق پرسشنامه CSI-۴ در این مهد کودک ها، ۸۳ نفر بودند که در نهایت، از این تعداد، دو گروه ۱۲ نفری از کودکان دارای اضطراب جدایی به طور تصادفی انتخاب و مادران آنها نیز به شیوه تصادفی در دو گروه آزمایش و مقایسه قرار گرفتند. ۵ جلسه مداخله که بر اساس برنامه درمان مبتنی بر تعامل والد-کودک تدوین شده بود، روی مادران گروه آزمایش انجام شد. گروه مقایسه در خصوص درمان تعامل والد-کودک هیچگونه آموزشی دریافت نکرد. پس از پایان آموزش از هر دو گروه آزمایش و مقایسه پس آزمون گرفته شد. یافته ها: نتایج تحلیل کواریانس نشان داد که درمان تعامل والد-کودک، در شدت علائم اضطرابی در گروه آزمایش از نظر آماری کاهش معناداری پدید آورده است (p=۰/۰۱).

کلمات کلیدی:

اختلال اضطراب جدایی، درمان، تعامل کودک والد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1261773>

